

IZVOD IZ ZAPISNIKA

S 29. sjednice Zajedničke komisije za tumačenje odredaba i praćenje primjene Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike

Tumačenja odredbi Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike

Sjednica održana 10. rujna 2020. godine.

Čl. 53.

Moje pitanje je sljedeće: Da li mi se prijevozni troškovi mogu isplatiti na temelju izjave? Naime, poslodavac mi ne želi isplatiti troškove prijevoza, jer nemam prijavljeno boravište u Vrbovskom, na adresi Ivana Gorana Kovačića, a ne mogu ga prijaviti, jer isto Ministarstvo unutarnjih poslova ne dozvoljava.

Naime, imam prijavljeno prebivalište na adresi u Karlovcu, Sarajevska 6, obzirom da sam vlasnik stana na navedenoj adresi, dok sam prijavljeno boravište imao na adresi Vrbovsko, Ivana Gorana Kovačića 93, zaključno do 17. travnja 2020. godine.

Prema propisima Ministarstva unutarnjih poslova, boravište više ne mogu prijaviti na navedenoj adresi sve do 18. travnja 2021. godine, jer je isto produživano više od tri godine za redom (dakle, isključivo iz formalnih razloga i propisa MUP-a).

Napominjem da i dalje putujem na relaciji Vrbovsko – Ogulin - Vrbovsko i tako će biti i nadalje.

Podaci na poreznoj kartici glase na adresu u Vrbovskom, obitelj mi je u Vrbovskom (vlasnici nekretnina u Vrbovskom su roditelji).

Jedini izlaz iz ove situacije je da prijavim prebivalište u Ministarstvu unutarnjih poslova na adresu u Vrbovskom. Mislim da za to nema smisla, jer ne nalazim potrebu da sada mijenjam osobnu iskaznicu, vozačku dozvolu i registarsku tablicu na vozilu te si time stvaram nepotrebne troškove.

Ne radim ništa protivno zakonu, imam pravo na prijevozne troškove, koji su stvarni (na kraju krajeva, prijevozni troškovi na relaciji Karlovac-Ogulin bi iznosili 2.000,00 kn mjesečno, dok bi isti na relaciji Vrbovsko-Ogulin iznosili 800,00 kn, što je za poslodavca isplativije).

Najgore je u tome što se zaposlenima u školstvu, zdravstvu i socijalnoj skrbi, koji se nalaze u istoj situaciji kao i ja, isplaćuju troškovi prijevoza na temelju izjave.

Molim za žurnost, jer mi je poslodavac prestao isplaćivati troškove prijevoza.

U vezi navedenog upita Komisija daje sljedeći odgovor:

Sukladno odredbi članka 53. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, državnom službeniku i namješteniku se naknada troškova prijevoza dolaska na posao i odlaska s posla isplaćuje sukladno udaljenosti mjesta rada do njegovog prebivališta, odnosno boravišta. Sukladno stavku 4. tog članka, prebivalište ili boravište državnog službenika i namještenika ne dokazuje se izjavom službenika odnosno namještenika, nego na način propisan Zakonom o prebivalištu.

Čl. 28.

Zatražila sam korištenje plaćenog dopusta za dan 27. veljače 2018. godine, iz razloga što je padao snijeg. Stanujem u Podašpilju pored Omiša, gdje nema organiziranog prijevoza te se nisam usudila doći tog dana na posao svojim automobilom.

Međutim, poslodavac je odbio moj zahtjev s obrazloženjem da nije proglašena elementarna nepogoda.

Iz članka 28. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike ne proizlazi da je potrebno proglasiti elementarnu nepogodu za ostvarivanje prava na plaćeni dopust, već to pravo ostvaruje u slučaju elementarne nepogode koja je neposredno zadesila službenika i namještenika.

Stoga molim tumačenje članka 28. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike.

U vezi navedenog upita Komisija daje sljedeći odgovor:

Sukladno članku 28. stavku 1. alineji 11. Kolektivnog ugovora, službenik ili namještenik ima pravo na dopust uz naknadu plaće u slučaju elementarne nepogode koja ga je neposredno zadesila u trajanju od 5 radnih dana. Pod elementarnom nepogodom koja je neposredno zadesila službenika i namještenika podrazumijeva se prirodna nepogoda u smislu Zakona o ublažavanju i uklanjanju posljedica prirodnih nepogoda, koja je prouzročila štetu na imovini službenika i namještenika koju treba sanirati.

Čl. 43.

U mjesecu veljači 2018. godine koristile smo pravo na bolovanje radi njege djeteta, međutim plaća za taj mjesec isplaćena nam je u iznosu manjem od uobičajene (razlika je u iznosu od 600 do 2.200 kuna).

U tom mjesecu sam redovno radila te sam koristila vlastito bolovanje, bolovanje radi njege djeteta s 3-7 godina starosti te bolovanje radi njege djeteta starijeg od 7 godina.

Na isplatnoj listi za plaću za mjesec veljaču 2018. godine pod: „Bruto“ navedene su i obračunate sljedeće stavke:

„1010 - Redovan rad, 1378 - Bolovanje za državne službenike i namještenike, osim za ozljede na radu, radi liječenja ili med. ispitivanja (do 42 dana), 1700 - Minuli rad“; dok su pod: „Neoporezivi prihodi“ navedene sljedeće stavke: „2292 - Bolovanje radi njege djeteta - od navršenih 3 do navršenih 7 godina starosti, 2293 - Bolovanje radi njege djeteta - starijeg od 7 godina“.

Iz Ureda za opće poslove Hrvatskoga sabora i Vlade Republike Hrvatske dobile smo odgovor da je plaća obračunata u umanjenom iznosu zbog izmjena u novom Kolektivnom ugovoru za državne službenike i namještenike, dok smo naknadno dobile informaciju da nam nisu isplaćene „korekcije za bolovanje“. Razlog neisplate korekcija navodno stoji u činjenici da im taj iznos ionako nitko ne refundira.

Jedino logično objašnjenje bi bilo da se u konkretnom slučaju postupilo po nama nepoznatoj odluci o obračunu naknade za bolovanje, a protivno članku 43. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike koji jasno propisuje u kojem iznosu službeniku pripada naknada kada je odsutan s rada zbog bolovanja. Dakle, ne pravi se razlika između pojedinih vrsta bolovanja.

Međutim, postalo je očito da je obračun naknade plaće za bolovanje napravljen prema odredbama Zakona o obveznom zdravstvenom osiguranju koji različito uređuje pravo na naknadu plaće za bolovanje radi njege djeteta u odnosu na naš Kolektivni ugovor.

1. Da li vrsta bolovanja utječe na primjenu članka 43. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike ili se spomenuti članak primjenjuje za sve službenike na isti način, tako da se obračunava naknada plaće za bolovanje neovisno o vrsti bolovanja?

2. Smije li poslodavac obustaviti primjenu članka 43. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike samo za dio službenika i time ih dovesti u diskriminirajući položaj?

3. Da li je poslodavac dužan u slučaju primjene prava iz radnog odnosa koje je različito uređeno različitim propisima (konkretnije, pravo na naknadu plaće zbog korištenja bolovanja) postupiti po članku 2. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike te primijeniti za službenika najpovoljnije pravo?

4. Mora li poslodavac izvršiti isplatu dužnog iznosa za koji je umanjio plaću ako nije pravilno primijenio odredbe Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike?

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 3/43 od 8. srpnja 2019. godine.

Čl. 67.

S obzirom na odredbu članka 67. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, da li se službenici i namještenici primaju u službu bez raspisivanja javnog natječaja/oglasa? Donosi li se u tom slučaju samo rješenje o prijmu bez ikakvog postupka?

Ako je službenik ili namještenik bio primljen u službu na određeno te se ponovno ukaže potreba za obavljanjem poslova tog radnog mjesta, ponovno na određeno vrijeme, primjenjuje li se odredba članka 67. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike?

U slučaju da se propusti izvršiti obveza iz članka 67. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, a bude raspisan javni natječaj/oglas, ima li Ministarstvo uprave ovlasti isti poništiti zbog navedenog propisa?

U vezi navedenog upita Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje broj 1/67.

Člankom 67. Kolektivnog ugovora propisano je da službeniku i namješteniku, za čijim je radom prestala potreba u državnom tijelu, to državno tijelo je dužno ponuditi prijem u državnu službu, odnosno sklapanje ugovora o radu, ako se u roku od jedne godine ukaže potreba za obavljanjem poslova radnog mjesta na koje je službenik i namještenik bio raspoređen u trenutku kada je za njegovim radom prestala potreba.

Navedena odredba ne odnosi se na službenike i namještenike koji su u državnoj službi radili na određeno vrijeme.

Čl. 7.

Dana 15. lipnja 2019. godine ostvario sam 10 godina neprekidnog staža u državnim tijelima/javnoj službi, po čemu mi pripada pravo na isplatu jubilarne nagrade sukladno članku 56. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike.

Do 15. prosinca 2014. godine bio sam službenik Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje (dalje: HZZO) te sam temeljem sporazuma premješten u Ministarstvo kulture.

Stoga sam se obratio nadležnoj ustrojstvenoj jedinici Ministarstva kulture da mi potvrde isplatu jubilarne nagrade za 10 godina radnog staža, odnosno da mi obrazlože oprečne stavove ukoliko takvi postoje. Također sam zatražio da mi se, uvidom u službenu evidenciju nadležne službe pisano predoči izračun o broju godina mog radnog staža kako bih isto usporedio s činjeničnim stanjem.

Iako sam u pisanom zahtjevu od 30. lipnja 2019. godine priložio i određeno tumačenje Komisije (ne navodi se pritom koje!) iz kojeg je razvidno da se odredbe Kolektivnog ugovora primjenjuju u moju korist, poslodavac me usmeno uputio da zatražim tumačenje. Vjerojatno je poslodavac stava da moj slučaj nije dovoljno ili konkretno protumačen u Tumačenjima Komisije, što može biti razumljivo jer je svaki slučaj specifičan za sebe. Predlažem da odgovor dostavite meni i mojem poslodavcu.

Napominjem da nisam dobio odgovor na pisani zahtjev niti mi je isplaćena jubilarna nagrada. Slijedom navedenog, da li se moj dosadašnji radni staž u HZZO-u može obračunati u ukupan radni staž odnosno da li se isti može zbrojiti s radnim stažem ostvarenim u Ministarstvu kulture, s obzirom na Tumačenje Komisije br. 6/7 od 22. veljače 2019. godine, sukladno kojem službenik zadržava kontinuitet svog rada odnosno radnog staža, neovisno da li je do premještanja došlo prije ili nakon stupanja na snagu Kolektivnog ugovora?

Ukoliko je odgovor negativan, molim uputu od kojeg datuma bi se obračunavao „novi radni staž“?

Također, smatram potrebnim da se Komisija očituje da li se djelatnici HZZO-a smatraju javnim službenicima.

U vezi navedenog upita Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje broj 8/7.

U godine neprekidnog staža mjerodavnog za izračun jubilarne nagrade uračunavaju se sve godine rada ostvarenog u javnim službama i u državnoj službi, neovisno o tome što je do preuzimanja po sili zakona odnosno sporazumnog premještanja došlo prije stupanja na snagu važećeg Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike.

Čl. 53.

Da li se rješenje o prijevozu koje sam zaprimila 9. veljače 2018. godine može primjenjivati od 1. prosinca 2017. godine? Naime, novim rješenjem smanjena mi je naknada za prijevoz prema Izmjenama Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike („Narodne novine“, br. 12/18), sukladno kojima će se naknada troškova prijevoza isplaćivati u onoj visini koja je povoljnija za poslodavca, ako je od mjesta stanovanja do mjesta rada organiziran javni prijevoz od više prijevoznika. Dakle, zaprimila sam novo rješenje o naknadi troškova prijevoza kojim se ista još umanjuje i za preplaćenu razliku za mjesec prosinac, bez zasebnog rješenja o umanjenju naknade troškova prijevoza.

Da li je poslodavac smio rješenjem o naknadi troškova prijevoza koje sam zaprimila 9. veljače 2018. godine umanjiti naknadu za prijevoz i za preplaćenu razliku za mjesec prosinac, bez da je o tome donio zasebno rješenje? Da li se novo rješenje o naknadi troškova prijevoza može primjenjivati od prosinca 2017. godine? Da li je poslodavac dužan na sve službenike primjenjivati jednaka pravila, s obzirom da je u mom rješenju naveo da je dužan isplatiti ono što je povoljnije za njega, ali isto nije primijenio kod svih službenika?

Da li je ispravno što je u spomenutom rješenju navedeno da mi se troškovi prijevoza neće isplatiti za dane godišnjeg odmora, roditeljskog dopusta, privremene spriječenosti za rad i za druge dane kada službenik više od dva dana uzastopce nije u obvezi dolaska na posao? Ako mi se isplaćuje naknada u visini cijene mjesečne karte, kako će mi se i u kojem iznosu oduzeti naknada ako sam na bolovanju, primjerice, 5 radnih dana u mjesecu, a poznato je da se mjesečna karta kupuje u tekućem mjesecu za nadolazeći mjesec?

U vezi navedenog upita Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje broj 37/53.

U odnosu na razdoblje prije stupanja na snagu Izmjena Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike od 1. veljače 2018. godine, na snazi je bila odredba članka 53. ugovorena Kolektivnim ugovorom za državne službenike i namještenike od 9. studenog 2017. godine koji je stupio na snagu 1. studenog 2017. godine.

Stoga se u odnosu na razdoblje od 1. studenog 2017. do 31. siječnja 2018. godine primjenjivala odredba članka 53. ugovorena Kolektivnim ugovorom za državne službenike i namještenike od 9. studenog 2017. godine, kao i odredba Temelnog kolektivnog ugovora za službenike i namještenike u javnim službama, ovisno o tome što je za pojedinog državnog službenika i namještenika bilo povoljnije.

O tome je Zajednička komisija već donijela Tumačenje br. 1/53 od 23. siječnja 2018. godine.

Čl. 53.

1. Službenik stanuje u Krapini, a radi u Zagrebu. Isti je dostavio zahtjev za utvrđivanje prava na naknadu troškova prijevoza te zatražio isplatu u visini od 1,00 kune po prijeđenom kilometru.

Prema voznom redu HŽ Putničkog prijevoza na relaciji Krapina-Zagreb (za sve vlakove), nije zadovoljen kriterij iz članka 53. stavka 9. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, s obzirom da vrijeme čekanja od dolaska u mjesto rada do početka radnog vremena te vrijeme čekanja od završetka radnog vremena do polaska redovite linije prema prebivalištu prelazi 45 minuta. Također, autobusni prijevoz u organizaciji prijevoznika „Presečki“ također ne zadovoljava kriterije iz spomenute odredbe Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike.

Međutim, postoji linija u organizaciji HŽ Putničkog prijevoza na relaciji Zabok-Zagreb, koja zadovoljava propisane kriterije. Da li se službeniku može utvrditi pravo na naknadu troškova prijevoza, na način da se za putovanje od mjesta stanovanja (Krapina) do stanice organiziranog prijevoza u Zaboku isplati naknada u visini od 1,00 kune po prijeđenom kilometru jer je to povoljnije od cijene autobusnog prijevoznika „Presečki“, te da se za putovanje od Zaboka do Zagreba isplati naknada u visini 1/12 cijene godišnje karte HŽ Putničkog prijevoza?

U vezi navedenog upita Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje broj 38/53.

Odredba članka 53. stavka 13. Kolektivnog ugovora regulira pravo na naknadu troškova prijevoza u slučaju mogućnosti kombiniranog načina prijevoza na posao i s posla, i to kad od mjesta stanovanja do određene točke ne postoji organizirani javni prijevoz koji omogućava pravodobni dolazak na posao i odlazak s posla, dok u preostalom dijelu postoji organizirani javni prijevoz koji omogućava pravodobni dolazak na posao i odlazak s posla. U takvom slučaju, službenik ili namještenik će u dijelu putovanja od adrese stanovanja do točke na kojoj postoji organizirani javni prijevoz imati pravo na naknadu u visini od 1 kune po prijeđenom kilometru, a za dio udaljenosti na kojoj je prijevoz organiziran, isplatit će mu se naknada u visini cijene karte organiziranog prijevoza, ako taj prijevoz koristi. Ako ga ne koristi, i za taj dio udaljenosti isplatit će mu se naknada od 1 kune po prijeđenom kilometru, ako je to za poslodavca povoljnije.

2. S obzirom na odredbe članka 53. stavaka 1. i 14. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, da li se kod utvrđivanja udaljenosti prema kartografskoj podlozi Google maps uzima u obzir najkraća pješačka ruta?

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje 14/53 broj od 14. lipnja 2018. godine.

Čl. 53. st. 13.

1. Zbog nepostojanja organiziranog javnog (međumjesnog) prijevoza od mjesta stanovanja do mjesta rada, do Izmjena Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike („Narodne novine“, br. 12/18) do sada sam ostvarila pravo na naknadu troškova prijevoza u visini od 0,75 kuna po prijeđenom kilometru. U prosincu 2017. godine te u siječnju 2018. godine isplaćeni su mi troškovi u visini od 1 kune po prijeđenom kilometru. Nakon stupanja na snagu Izmjena Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, dobila sam samo obavijest da će mi se naknada troškova prijevoza isplaćivati u visini cijene javnog prijevoza za relaciju gdje postoji, dok će mi se za dio relacije gdje nema organiziranog javnog prijevoza naknada isplatiti u visini od jedne kune po prijeđenom kilometru.

S obzirom na odredbu članka 53. stavka 13. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, poslodavac mi obračunava troškove prijevoza za dio udaljenosti gdje prijevoz postoji u visini cijene mjesečne karte (s time da mi je za mjesec siječanj 2018. godine umanjen i taj iznos sredstava jer sam bila prisutna na radu 16 radnih dana).

Putujem automobilom jer bi mi u protivnom trebalo duplo više vremena do dolaska u mjesto rada.

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 38/53 od 10. rujna 2020. godine.

2. Također, obaviještena sam da će mi se korigirati obračun za mjesec prosinac 2017. godine i siječanj 2018. godine.

Zanima me da li je moguće retroaktivno izvršiti izmjene visine naknade za prijevoz te da li poslodavac može sada po vlastitom izboru isplatiti najjeftiniju varijantu naknade prijevoza službeniku, iako je ona za istog vremenski znatno duža i materijalno nepovoljna?

Nadalje, da li poslodavac donosi rješenje o naknadi troškova prijevoza, odnosno na koji način se to pravo regulira?

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 37/53 od 10. rujna 2020. godine.

Čl. 53.

Državna sam službenica s navršenom 61 godinom života. Udaljenost od mjesta prebivališta do mjesta rada iznosi manje od 2 kilometra. Poslodavac je donio rješenje kojim je odlučio naknaditi mi troškove prijevoza za kupljenu godišnju kartu javnog prijevoznika GPP-a u Osijeku. Budući da ne koristim javni prijevoz već na posao dolazim osobnim prijevozom,

može li se u mojem slučaju primijeniti odredba članka 53. stavka 10. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, u vezi sa stavkom 7. istog članka?

Iz navedenog rješenja, naime, proizlazi da imam pravo na kupovinu godišnje karte od strane poslodavca, ali ne i alternativnu mogućnost osobnog prijevoza uz odgovarajuću naknadu predviđenu Kolektivnim ugovorom za državne službenike i namještenike kao i ostali državni službenici.

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 2/53 od 2. ožujka 2018. godine te na Tumačenje broj 15/53 od 14. lipnja 2018. godine.

Čl. 53.

Državna sam službenica s navršenom 61 godinom života. Udaljenost od mjesta prebivališta do mjesta rada iznosi manje od 2 kilometra. Poslodavac je donio rješenje kojim je odlučio naknaditi mi troškove prijevoza za kupljenu godišnju kartu javnog prijevoznika GPP-a u Osijeku. Budući da ne koristim javni prijevoz već na posao dolazim osobnim prijevozom, može li se u mojem slučaju primijeniti odredba članka 53. stavka 10. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, u vezi sa stavkom 7. istog članka?

Iz navedenog rješenja, naime, proizlazi da imam pravo na kupovinu godišnje karte od strane poslodavca, ali ne i alternativnu mogućnost osobnog prijevoza uz odgovarajuću naknadu predviđenu Kolektivnim ugovorom za državne službenike i namještenike kao i ostali državni službenici.

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 2/53 od 2. ožujka 2018. godine te na Tumačenje broj 15/53 od 14. lipnja 2018. godine.

Čl. 53.

Državna sam službenica s navršenom 61 godinom života. Udaljenost od mjesta prebivališta do mjesta rada iznosi manje od 2 kilometra. Poslodavac je donio rješenje kojim je odlučio naknaditi mi troškove prijevoza za kupljenu godišnju kartu javnog prijevoznika GPP-a u Osijeku, bez alternative.

Ne koristim javni prijevoz zbog velike udaljenosti stajališta GPP kako od mjesta prebivališta, tako i do mjesta rada. Kao prijevoz obično koristim osobni automobil.

Treba li se u mojem slučaju primijeniti odredba članka 53. stavka 10. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike koja se primjenjuje na ostale državne službenike koji imaju mogućnost javnog prijevoza, ali ga ne koriste te im se isplaćuje naknada u visini 1/12 cijene godišnje karte (primjena stavka 10. u vezi sa stavkom 7. istog članka Kolektivnog ugovora)?

Napominjem da je poslodavac moj zahtjev odbio.

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 2/53 od 2. ožujka 2018. godine te na Tumačenje broj 15/53 od 14. lipnja 2018. godine.

Čl. 53.

Mjesto prebivališta mi je u Žabniku koje je 11 kilometra udaljeno od mjesta rada (Varaždin). Radi se o malom mjestu koje se nalazi izvan glavne ceste po kojoj prometuje autobusni prijevoznik, a blizu mjesta Štefanec gdje se nalazi autobusna stanica. Udaljenost od Žabnika do Štefanca iznosi 500 metara. Kako je vozni red te stanice je organiziran, smatram da je u konkretnom slučaju riječ o organiziranom prijevozu.

Slijedom navedenog, ostvarujem li pravo na putni trošak godišnje karte sukladno članku 53. stavku 7. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, s obzirom da u mjestu mojeg prebivališta nema autobusne stanice, dok je prijevoz za stanovnike tog mjesta pokriven autobusnom stanicom u Štefancu koje je udaljeno 500 metara?

Napominjem da ću biti stavljena u nepovoljni položaj (naknada u iznosu od 1 kune po prijeđenom kilometru) u odnosu na moju kolegicu, ukoliko Komisija odluči da ne ostvarujem pravo na putni trošak, s obzirom da je njezino mjesto stanovanja u Trnovcu koje je udaljeno od mjesta rada 5 kilometara te se nalazi na glavnoj cesti po kojoj prometuje autobusni

prijevoznik i u kojem postoji autobusna stanica koja je od tog mjesta udaljena više od 1 kilometra (više nego udaljenost od mjesta mojeg stanovanja do najbliže autobusne stanice).

U vezi navedenog upita Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje broj 39/53.

Službenik i namještenik koji za dolazak na posao i odlazak s posla može koristiti javni prijevoz organiziran sa stanice javnog prijevoza koja je na udaljenosti manjoj od 2 kilometra od njegove adrese stanovanja, ima organizirani javni prijevoz i pravo na naknadu u visini karte tog prijevoza, pod uvjetom da vozni red prijevoznika službeniku i namješteniku osigurava pravodobni dolazak na posao i odlazak s posla.

Pri tome nije odlučno to što se stanica javnog prijevoza s koje je organiziran javni prijevoz nalazi na području mjesta različitog od mjesta stanovanja službenika i namještenika.

Čl. 53. st. 7.

S obzirom na odredbu članka 53. stavka 7. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, da li se prijevoz vlakom i prijevoz trajektom smatraju organiziranim javnim prijevozom?

U vezi navedenog upita Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje broj 40/53.

Sukladno odredbama članka 53. Kolektivnog ugovora, pod organiziranim javnim prijevozom smatra se mjesni i međumjesni prijevoz koji omogućava redoviti dolazak na posao i povratak s posla, neovisno o vrsti prijevoznog sredstva.

Čl. 53. st. 12.

S obzirom na odredbu članka 53. stavka 12. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, ako najkraća automobilska ruta obuhvaća korištenje autoceste, isplaćuju li se u tom slučaju službeniku/namješteniku i troškovi autoceste?

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 11/53 od 21. ožujka 2018. godine te na Pojašnjenje navedenog Tumačenja od 23. svibnja 2018. godine.

Čl. 53. st. 16.

Ako službenik ostvaruje pravo na naknadu troškova prijevoza u visini cijene mjesečne karte javnog prijevoza, točnije u iznosu od 290,00 kuna i izostane s posla zbog bolovanja više od dva dana, na koji se način određuje visina naknade?

Da li se ista određuje cijenom dnevne karte do visine cijene mjesečne karte ili se iznos od 290,00 kuna podijeli s brojem radnih dana u odnosnom mjesecu te se dobiveni rezultat pomnoži s brojem odrađenih dana?

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 18/53 od 30. svibnja 2019. godine.

Čl. 53.

Ako službenik i namještenik ostvaruje pravo na naknadu troškova prijevoza za kupljenu godišnju kartu, da li će se istome naknada umanjiti za dane kada je bio odsutan s radnog mjesta?

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 18/53 od 30. svibnja 2019. godine.

Čl. 53.

Komisija je dana 23. svibnja 2013. godine dala Tumačenje br. 86/59, koje glasi sljedeće: „*Pod pojmom javnog prijevoza podrazumijeva se javni linijski prijevoz putnika u cestovnom prometu koji se obavlja na određenim relacijama i po unaprijed utvrđenom voznom redu, cijeni i općim prijevoznim uvjetima.*“ Primjenjujući citirano Tumačenje, za isplatu naknada za prijevoz uzimao se isključivo cestovni prijevoz.

Da li se spomenuto Tumačenje primjenjuje i nakon stupanja na snagu novog Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, odnosno da li se i dalje za obračun naknade uzima prijevoz putnika u cestovnom prometu?

Mora li službenik i namještenik pristati na isplatu naknade prema visini cijene prijevoza vlakom koji je neosporno najjeftiniji za poslodavca, ali je za službenika i namještenika neprihvatljiv.

Naime, da bi došao na posao na vrijeme u 7:30 sati, koristeći pritom vlak kao prijevozno sredstvo, od kuće mora krenuti u 5:00 sati ujutro, dok bi nakon završetka radnog vremena u 16:30 sati došao kući oko 18:30 sati. Ukupno vrijeme provedeno na putovanju i na poslu iznosilo bi više od 13 sati dnevno, što je više od polovice dana.

S obzirom da novim Kolektivnim ugovorom nije decidirano navedeno da se prijevoz željeznicom ne smatra relevantnim za obračun naknade, isto poslodavac koristi i nameće korištenje vlaka kao najjeftinijeg prijevoza. Da stvar bude još gora, proizlazi da je takav prijevoz organiziran i da omogućava službeniku i namješteniku redovan dolazak na posao. Isti je do sada dobivao naknadu u iznosu od 0,75 kuna po prijeđenom kilometru.

Dakle, smatra li se prema novom Kolektivnim ugovorom prijevoz na posao i s posla željeznicom, ili će se za obračun uzimati javni linijski prijevoz putnika u cestovnom prometu?

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 40/53 od 10. rujna 2020. godine.

Čl. 50.

Kaznionica u Turopolju obvezna je upućivati službenike pravosudne policije u Zagreb radi provođenja osiguranika tijekom hospitalizacije istih u KBC Rebro, KB Dubrava, KB Sestre Milosrdnice i druge, čiji rad se sukladno članku 50. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike može smatrati radom koji se obavlja izvan mjesta rada, a na temelju kojeg službenici ostvaruju pravo na dodatak za rad na terenu.

Međutim, neki od službenika imaju prijavljeno prebivalište na području Grada Zagreba, a obvezni su kao i drugi službenici s prebivalištem izvan Zagreba doći u Kaznionicu radi smotre koja podrazumijeva utvrđivanje sposobnosti službenika za obavljanje poslova te zaduživanje naoružanja i opreme, zatim odlaze na obavljanje poslova osiguranja u trajanju od preko 14 sati u Zagreb, nakon čega se vraćaju u Kaznionicu radi razduživanja naoružanja i opreme.

S obzirom na navedeno, te na odredbu članka 50. stavka 1. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, da li i službenici pravosudne policije, s prebivalištem u području Grada Zagreba, uzimajući u obzir specifičnost poslova koje obavljaju, ostvaruju pravo za dodatak za rad na terenu? Naime, ukoliko pravosudni službenici s prebivalištem na području Grada Zagreba ne bi ostvarili navedeno pravo, time bi bili stavljeni u neravnopravan položaj, unatoč jednako obavljenom radu i obvezama.

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 8/50 od 9. srpnja 2020. godine.

**PREDSJEDNICA
KOMISIJE**

Iva Bolanča